

Slikken of stikken

3000 boeren aangemerkt als piekbelaster

De plannen van de regering zijn bekend gemaakt. Ongeveer 3000 boeren, aangemerkt als piekbelasters krijgen een opkoopregeling voorgeschoteld met de belofte van 120 % van de waarde van hun bedrijf. Niemand weet van welk bedrag wordt uitgegaan, maar als je niet meedoet met de regeling wordt je bedrijfsvoering onmogelijk gemaakt. Dus kortom slikken of stikken.

Hoe gaat de moderne landbouw te werk?

Eerst worden met satelliet beelden en drones het groeiverloop van de gewassen periodiek in kaart gebracht. Tijdens de oogst wordt de opbrengst per m² meter in kaart gebracht. Vervolgens wordt de grond bemonsterd per gebied, waarom de opbrengst verschillend is.

Er kan een gebrek of teveel aan specifieke mineralen zijn, of een storende laag of water tekort. Precies wordt er gekeken waarom de gewassen niet optimaal groeien. Leg je deze gegevens meerdere jaren over elkaar dan weet de boer precies wat zijn gewassen nodig hebben om optimaal te groeien. Door middel van GPS techniek, plus of min 2 centimeter nauwkeurig, worden de percelen afhankelijk van de uitkomsten van deze onderzoeken, naar behoefte bemest zodat de gewassen optimaal kunnen groeien. Geen kilo te veel of te weinig. Uit onderzoeken blijkt dat dierlijke mest veel minder uitspoelt dan kunstmest. Deze dierlijke mest wordt niet meer per m³ uitgereden, maar naar de behoefte van de gewassen. Heeft het gewas 100 kilo stikstof nodig om optimaal te groeien, rijdt de machine precies zoveel mest uit, dat het gewas 100 kilo stikstof krijgt. Het enige wat wij nog niet kunnen sturen, zijn extreme weersomstandigheden. Nergens ter wereld wordt zo precies en zuinig met de bodem omgegaan dan bij ons en toch nog zeggen de buitenstaanders, dat onze boeren de grond niet goed beheren. Onbegrijpelijk en onverteerbaar gezien de inspanningen, die onze boeren doen.

In natuurgebieden wordt niets gemeten

Dit in schril contrast met de natuurgebieden. Daar wordt niets gemeten en ook niet gekeken waarom de wensnatuur niet uitkomt. Alleen wordt geroepen te veel stikstof. Bij ons in de buurt is nu ook weer wensnatuur aangelegd. 35000 M3 teeltaarde is afgegraven om het te verschralen.

Er blijft grond over die geen stikstof bevat, maar ook geen enkel andere mineraal, broodnodig voor planten om te groeien. Zo ook bindt deze overgebleven dode grond geen CO₂ en of water .

De afvoer van deze teellaag is te duur, dus moest in de buurt blijven. Een naast gelegen kolk is te diep voor de natuur, aldus de natuurorganisaties en daarom storten zij deze teellaag in het water. Ach dit is geen probleem. Immers de stikstof die dan in het water komt, komt op het bordje van de boer.

De landbouw vraagt aan de overheid, de wetenschappers en de natuurorganisaties antwoord te geven op de volgende stelling:

Ons stikstofprobleem wordt grotendeels, aldus de overheid, door de landbouw veroorzaakt, ondanks alle inspanningen van de landbouw, zoals bovenstaand beschreven. Alle gewassen van de boer nemen tijdens hun groei CO₂ op en wanneer zij uitgegroeid zijn, worden zij van het land gehaald om door ons mensen opgegeten te worden. Deze gewassen nemen alleen maar CO₂ op en gaan zo de opwarming van de aarde tegen. In de natuur groeit de vegetatie ook in het voorjaar en neemt CO₂ op. Echter in de natuur blijft de vegetatie in het natuurgebied achter, waardoor het verrot in de winter met als gevolg dat het dan weer zuurstof opneemt, CO₂ levert en door verrotting stikstof vormt. Deze stikstof bemest het natuurgebied en spoelt uit naar het grondwater. Pas wanneer de natuurinstanties alle vegetatie in het najaar afmaaien en afvoeren, net zoals de boer doet, dan hebben de natuurinstanties pas recht van spreken, dat er teveel stikstof is.

Nu moeten de natuurinstanties zich schamen, wanneer zij met de vinger naar anderen wijzen en eerst eens meten hoeveel stikstof zij zelf veroorzaken.

Ondanks bovenstaande uitleg wordt de boer als een milieu vandaal afgeschilderd en behandeld.

Dat doet zeer, heel zeer en is onaanvaardbaar.

